

Αλφειός

ένα ποτάμι στο
κέντρο της πόλης

Ρεντζαίοι

Τιμή: 35,00 €

SKU: AB-00019890

Σε απόθεμα: 2

Κατηγορίες Βιβλίου: [Ήπειρος](#), [Νέος Ελληνισμός](#)

Περίληψη Βιβλίου

Ο Νίκος Πάνου έκανε μια εξαιρετική δουλειά.

Περιγραφή Βιβλίου

Ο Νίκος Πάνου έκανε μια εξαιρετική δουλειά. Παραθέτω και μια μικρή συνέντευξη που πήρα ένα χρόνο μετά την έκδοση: Ο Νίκος Πάνου, ο συγγραφέας που

ζωντάνεψε το έγκλημα της Πέτρας

Ζω σε κάθε αφήγηση των γερόντων Σχεδόν ένα χρόνο μετά την πρώτη παρουσίαση του βιβλίου «PENTZAIΟΙ: Οι Βασιλείς της Ηπείρου» ο συγγραφέας του, Νίκος Πάνου, απαντάει στις ερωτήσεις του περιοδικού για την απήχηση του έργου του, τη νέα προσπάθεια που ξεκινάει για την περιγραφή μιας μικρής Οδύσσειας δυο Ηπειρωτών κατά τον Ά Παγκόσμιο Πόλεμο, υποστηρίζοντας ότι σκοπός του δεν είναι να γράψει ιστορία, αλλά να διασώσει τις αφηγήσεις... Μπορέσατε και βγάλατε τους Ρεντζαίους από την τοπική Μυθολογία αποδίδοντάς τους ιστορική υπόσταση. Ποια ήταν τα υπέρ και ποια τα κατά της προσπάθειας; «Κατά» δεν υπάρχουν όταν προσπαθείς κι όταν κάτι το θέλεις, και τα αγαπάς πιο πολύ κι απ'Α τον εαυτό σου, και το σύμπαν συμμαχεί μαζί σου. Μπόρεσα και έσωσα, μέσα απ' τις μαρτυρίες των γερόντων, μια τοπική ιστορία, απ' τη φθορά της σημερινής εποχής, που το κάθε είδος σκουπίδι έχει σαρώσει τα πάντα στο διάβα του, τείνει δε να σαρώσει και την νεολαία μας αφαιρώντας της την καταγωγή, ίσως και την μνήμη της. Λαός χωρίς ιστορία μοιάζει με καράβι χωρίς πυξίδα, και ιστορία χωρίς γέροντες δεν υπάρχει. Όσο για τους Ρεντζαίους από μόνοι τους ήταν ένας θρύλος και μια ιστορία, προσωπικά την έγραψα με τόλμη και χωρίς φτιασίδια. Γιατί το έγκλημα της Πέτρας συνεχίζει να μας συγκινεί ακόμη και σήμερα; Γιατί οι Ρεντζαίοι είναι ακόμη ζωντανός θρύλος; Στην Πέτρα σκοτώθηκαν ψυχές αθώες, θύματα του συστήματος της εποχής εκείνης, όπως θύματα ήταν και οι θύτες της αιματηρής ληστείας, τα χρήματα που άρπαξαν ουδέποτε τα γεύτηκαν αυτοί και οι οικογένειες τους πέθαναν πάμπτωχοι. Οι δε οικογένειες των θυμάτων, μέσα από τον πόνο των αδικοχαμένων εκλιπαρούν τους έχοντες για το προς το ζην και εκείνοι ανταποκρίνονται με ψίχουλα. Σβήνουν νομίζετε εύκολα τέτοιες πληγές από ένα λαό σαν τον δικό μας, που με τον πόνο δυστυχισμένων λαών της γης πονάει μαζί τους. Όσο μακριά κι αν βρίσκεται. Με ρωτάς Γιάννη να σου πω γιατί οι Ρεντζαίοι παραμένουν ζωντανός θρύλος. Παρέμεναν θρύλος γιατί στην εποχή τους άφησαν ιστορία είτε καλή είτε κακή, το αφήνω στην κρίση του αναγνώστη. Σήμερα αν υπήρξαν θα ήταν παραγκωνισμένοι απ' τους «ληστές με τα λευκά κολάρα».....και χαρακτηρισμός που θα τους αποδιδόταν θα ήταν ...κλέφτες μοτοποδηλάτων. Πως αντιμετώπισαν κυρίως οι Ηπειρώτες την έκδοση του

βιβλίου; Υπήρχαν αντιδράσεις πέραν από τις αναμενόμενες; Δυστυχώς καμία αντίδραση, και λέω δυστυχώς, γιατί μέσα απ'Α την αντίδραση όφελος θα είχε η ιστορία. Τυχόν λάθη μου, πάντα τεκμηριωμένα, θα ήμουν πρόθυμος να τα αναγνωρίσω και να τα αποκαταστήσω στη β' έκδοση που ήδη έχει ξεκινήσει λόγω της εξάντλησης της α' έκδοσης. Έχω όμως να προσθέσω υλικό, που πρόσφατα μου στάλθηκε απ' την Βάρνα της Βουλγαρίας καθώς και φωτογραφικό υλικό που είχαν την καλοσύνη να μου στείλουν Ηπειρώτες αναγνώστες από όλη την Ελλάδα. Στην Ήπειρο, και γενικά όπου κατόρθωσε να φτάσει το βιβλίο οι Ηπειρώτες το δέχτηκαν, το διάβασαν, το διέδωσαν με μεγάλο ενδιαφέρον. Ειδικότερα οι μεγάλης ηλικίας αναγνώστες συμπληρώσαν και ακόμα διασταύρωσαν με τα δικαστικά του έγγραφα τους μύθους που από στόμα σε στόμα διέφεραν. Μετά τους Ρεντζαίους, προχωράτε σε ένα ακόμη «βιογραφικό» βιβλίο, που σχετίζεται με την συμμετοχή Ηπειρωτών στην στρατιά της Μέσης Ανατολής... Όσο ζω θα γράφω όσο ζω θα ψάχνω και όσο ζω θα προσπαθώ για την αλήθεια. Εδώ σε αυτό το ξεκίνημα δεν θα μπω στη στρατηγική των μαχών του Μοντγκόμερι και Ρόμελ. Στόχος μου είναι να αξιοποιήσω το σπάνιο φωτογραφικό υλικό που έχω στα χέρια μου, τους ήρωες -αγροτόπαιδα απ' την περιοχή μας που έδωσαν μάχες κατά του φασισμού στην έρημο της Αφρικής για να ζούμε εμείς λεύτεροι. Όπου υπάρχει αγώνας για την πατρίδα Γιάννη, τον Ηπειρώτη θα τον βρεις μπροστά, γι' αυτό το ελληνικό κράτος τον τιμά με την εγκατάλειψη. Στην Ήπειρο ανθούν οι εκδόσεις σχετικά με τον πόλεμο του '40, την κατοχή και την Αντίσταση. Δείτε μια άλλη σκοπιά της συμμετοχής των Ηπειρωτών στον πόλεμο! Πιστεύετε ότι θα τύχει ανάλογου ενδιαφέροντος; Καταρχήν δεν είναι απαραίτητο προσόν να τύχει εύνοιας των αναγνωστών όπως οι «Ρεντζαίοι». Εγώ γράφω και καταγράφω μια πορεία ανθρώπων, ηρώων μπορώ να πω, σαν ελάχιστο χρέος προς αυτούς και την ιστορία της πατρίδας μου. Αυτό μόνο έχω στο μυαλό μου και δεν με ενδιαφέρει η τυχόν επιτυχία του ή αποτυχία του Γνωρίζω ότι η συγγραφή των έργων σας έχει ένα προσόν, που λείπει σε μεγάλο βαθμό και από τα λογοτεχνικά και τα ιστορικά βιβλία: η καταγραφή των προσωπικών βιωμάτων, αλλά και η ενδελεχής έρευνα στα αρχεία. Είναι μια κουραστική δραστηριότητα. Αξίζει το αποτέλεσμα για εσάς και τους αναγνώστες; Αν κάτι προσπαθώ να σώσω αυτή την εποχή είναι οι

αφηγήσεις αυτών των ηρώων, που μέρα με την μέρα χάνονται μαζί τους, Αυτές οι μορφές όταν χάνονται, χάνεται κι ένα κομμάτι απ' την καρδιά μου, γιατί μαζί τους, ζω σε κάθε αφήγηση τους, τη φτώχεια, τις κακουχίες, τους πολέμους και τις πληγές που άφησαν οι σφαίρες των κατακτητών. Μπρος σ' αυτά που καταγράφω και ακούω, πως μπορώ να αντιτάξω την κούραση της έρευνας; Εξάλλου κάτι που κανείς πρέπει να το αγαπάς, εγώ όχι μόνο το αγαπώ, πέρασε και στην πέτσα μου. Τι λες φίλε Γιάννη δεν αξίζει τον κόπο να κουραστεί και ο αναγνώστης; Οι Ρεντζαίοι δεν έμειναν μόνο στα ράφια των βιβλιοθηκών, διαβάστηκαν από τον κόσμο και δημιούργησαν και θέμα συζήτησης. Μπορεί η έκδοση τέτοιου είδους βιβλία να αποτελέσει το ερέθισμα για περαιτέρω έρευνα, εποχών που τείνουν να ξεχαστούν; Το που διαβάστηκε το βιβλίο ήταν αναμενόμενο, γιατί μέχρι πριν γραφτεί ήταν ένας μύθος με πολλά σκοτεινά σημεία. Εκείνο που με κάνει ιδιαίτερα να χαίρομαι είναι πως το διάβασαν νέοι, που συχνά με σταματούν και μου ζητούν να μάθουν ή να διευκρινίσουν περισσότερα για την ιστορία αυτή. Σ' αυτούς νομίζω ανήκει η παραπέρα ερευνά, και ας τους αποκαλούμε εμείς που ευθυνόμεθα άμυαλους... Μήπως πρέπει κάθε πρωί που βγαίνουμε από το σπίτι μας να κοιτάζουμε τον ΚΑΛΗΜΕΡΑ ΣΑΣ. Στη νέα σας προσπάθεια, έχετε κάποιον υποστηρικτή; Και δεν εννοώ ηθικό, αλλά οικονομικό, αν σκεφθεί κανείς το μεγάλο κόστος της έρευνας και της έκδοσης... Όπως και στο πρώτο βιβλίο έτσι και σε τούτο δυστυχώς πορεύομαι μόνος, Τους μόνους σύμμαχους που έχω αυτή την εποχή είναι οι δημοσιογράφοι της Ηπείρου και μόνο. Δεν σου κρύβω ότι μου αρκούν, γιατί έχουν τιμιότητα στην πένα και στο ήθος. Στα οικονομικά, στους «Ρεντζαίους» τα κατάφερα χάρη στους μικρούς επαγγελματίες της περιοχής, μα και στον κόσμο που γέμισε το αμφιθέατρο του δήμου ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑΣ, αγόρασε με απλοχεριά το βιβλίο, πήρα όμως και την αγάπη τους, που άξιζε περισσότερο από χίλια σακιά λίρες των αρχόντων. Τις αρχοντικές πόρτες και που τις κτύπησα τι...; Τις βρήκα κλειστές, αλλά ... τι τα θες τώρα; Απαιτήσεις που είχε ο χωριάτης από τ' Ανώι; Τέλος Γιάννη θέλω να σε ευχαριστήσω για κείνο το πρώτο άρθρο που έγραψες στην Πρωινή για το βιβλίο που μου τόνωσες το ηθικό και στάθηκα στα ποδιά μου. Νίκο, γραφέα των ληστών Βελανιδιά στ' Ανώι Οι «Βασιλείς» σου σβήσανε τ' αμόνι στο κατώι (20/3/2010) Κι ανέβηκες χωρίς φτερά σ' αίτοφωλιές

λημέρια Ψάχνοντας μες στα τρόχαλα Ντορούς απ' τα ξεφτέρια Βρήκες μαχαίρια
δίκοπα Κουφάρια σκοτωμένα Κεφάλια άγριων ληστών Απ' το λαιμό κομμένα Βρήκες
«θεριά» μ' ανήλικα Στις γράβες ν' αγρυπνούνε Και τους γονείς τους κλαίγοντας Τα
λύτρα να μετρούνε Βρήκες φυλλάδες, χρήματα Ληστές με καλογέρους Στη δόξα
και στο θάνατο Τους λήσταρχους Ρεντζαίους Βρήκες τη μάνα να θρηνεί Τα δυο
νεκρά παιδιά της και να χτυπά το στήθος της Τραβώντας τα μαλλιά της Νίκο,
παιδί της συννεφιάς ψώμιασες με αέρα και με την πένα του βουνού Φώλιασες στον
αιθέρα Κι απ' τον αιθέρα σ' άρπαξε Σύννεφο σα βαμβάκι Και σ' άφησε στον Όλυμπο
Στ' αθάνατο παλάτι

Χαρακτηριστικά Βιβλίου

- Βάρος: 1.525 kg